

Stempelafgiften ved Overdragelse af fast Ejendom, og de øvrige 10 Lovforslag foreligger nu til Forhandling. Paa Grund af de siden Lovforslagenes Forelæggelse indtraadte glædelige Forhold er Skatte- lovenes Udbytte dog med Ministerens Bil- ligelse blevet noget reduceret i det andet høje Ting. Den foreslaaede Forhøjelse af Ølskatten er, som Ministeren bemærkede, helt bortfaldet. Forhøjelsen af Tobaks- skatten er omtrent gaaet samme Vej, og Udbyttet af Ejendomsskyldlovsforslaget er væsentligt nedsat. De samlede Nedsættel- ser er opgjorte i det andet høje Tings Udvalgsbetænkning til ca. 18 Mill. Kr., og deraf har Ministeren kun forlangt og faaet kompenseret 9 Millioner; fra det ved Lov- forslagets Forelæggelse anslaaede Udbytte af 207 Millioner skal der altsaa drages 9 Millioner, saa at Udbyttet bliver ca. 198 Millioner. Det er jo ogsaa omtrent det Udbytte, Ministeren anslog i Dag. Der har i det andet høje Ting været nogen Meningsforskel om, hvilke Tal der var de rette. Det er forstaaeligt, eftersom For- holdene er saa usikre, at ingen kan sige tilnærmelsesvis, hvilke Tal der er de rette. Men for mig staar det saaledes, at Opgø- relsen af det forventede Udbytte er meget nøgternt og ædrueligt gjort, saa jeg har ingen Tilbøjelighed til at stille andre Tal op. At de forandrede Forhold, der er indtraadt ude omkring, i væsentlig Grad vil bidrage til at lette Statskassen for Ud- gifter, derom er der ikke Tvivl, men det kommende Aar vil alligevel, som den højtærede Finansminister gjorde opmærk- som paa, blive et meget dyrt Aar, og skulde Balancen komme til at stille sig saa gunstigt ved Aarets Slutning, at vi ikke alene kunde komme til at undgaa nye Statslaan, men maaske endogsaa fik noget tilovers til Afdrag paa de gamle, vilde det ikke være nogen Ulykke. Tværtimod, vor Statsgæld er saa stor, at vi haardt kan trænge til at faa den noget afdraget. Men desværre, der er vel ikke megen Sandsyn- lighed for, at Statskassen vil faa Overskud af de Indtægter, den faar ved de ordinære Skatter og de ekstraordinære, der her maatte blive vedtaget.

Under disse Omstændigheder kan Landstingets Venstre for sit Vedkommende tiltræde det foreliggende Kompleks af Skattelovforslag i al Almindelighed. Bort- set fra en enkelt Ændring, vi ønsker ind- ført i Ejendomsskyldlovsforslaget, men som ikke vil faa finansiel Betydning for Stats- kassen, og bortset fra en Klargøring, vi synes maa foretages i Lovforslaget om

ekstraordinær Formuebeskatning, har jeg heller ikke paa det nuværende Tidspunkt Indvendinger at gøre mod Lovforslagenes Enkeltheder. Men de vil naturligvis blive henvist til et Udvalg, og saa maa vi for- beholde os muligvis der at stille enkelte andre Ændringsforslag eller slutte os til andre Ændringsforslag, om vi mener, disse er Forbedringer, men de vil sikkert ikke blive af meget indgribende Art.

Der er, som Forholdene ligger, ikke megen Grund for mig til udførligt at om- tale de foreliggende Lovforslag. Et Par Bemærkninger maa jeg dog gøre om en- kelte af dem. Den højtærede Minister har jo udførligt redegjort for de enkelte Lov- forslags finansielle Resultater, og for vor hele finansielle Stilling har han givet en meget interessant Redegørelse, som jeg takker ham for, og jeg skal selvfølgelig ikke gentage disse Tal, som Ministeren har fremsat.

Jeg finder om Lovforslaget om over- ordentlig Indkomstskat og Tillægsskat kun Anledning til at bemærke, at Lovforslaget er i alt væsentlig overensstemmende med det Forslag, vi vedtog i Fjor, dog at For- muetillægsskatten er udgaaet og gjort til Genstand for et særligt Lovforslag. Jeg erkender, at der efter Omstændighederne er Grund til i Aar at undergive Indtægter i 1918, der har været et Krigsaar, den samme Beskatning, som vi i de tidligere Aar har undergivet de Indtægter, Bor- gerne har haft i de andre Krigsaar. Det kan ikke være andet. Men jeg haaber, at det denne Gang bliver uigenkaldelig sidste Forestilling, vi giver med denne Skat, og det glæder mig meget at have set af For- handlingerne i det andet Ting og af den højtærede Finansministers Udtalelser her i Dag at have faaet bekræftet, at han og det andet Ting er gaaet ud fra samme Opfattelse, at det i Aar er sidste Gang, vi gaar til en saadan Beskatning. Thi det er klart, at jo oftere man fortsætter med en saadan Beskatning, jo længere Afstanden bliver mellem Sammenlignings- aarene og Skatteaaret, des uheldigere virker en saadan Lov.

Med Hensyn til Lovforslaget om mid- lertidig Tillægsskat paa Formue, som vi begyndte med i Fjor paa den overordent- lige Indkomstskattelov, og som man i Aar har taget adskilligt kraftigere fat paa, skal jeg bemærke, at jeg med Tilfredshed har set den saakaldte Formueforøgelses- indkomstskat udgaa af Forslaget som det var affattet. Der er ingen Grund til nu at komme dybt ind paa denne Sag, da den